

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. gegužės 31 d.*

Byloje T-15/05

Wim De Waele, gyvenantis Briugėje (Belgija), atstovaujamas advokatų P. Maeyaert, S. Granata ir R. Vermeire,

ieškovas,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą W. Verburg,

atsakovę,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2004 m. lapkričio 16 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 820/2004-1), susijusio su erdvinio prekių ženklo, kurį sudaro dešrelės forma, įregistravimo kaip Bendrijos prekių ženklo,

* Proceso kalba: olandų.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Jaeger, teisėjai V. Tiili ir O. Czúcz,
posėdžio sekretorius J. Plingers, administratorius,

susipažinęs su 2005 m. sausio 18 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai
pateiktu ieškiniu,

susipažinęs su 2005 m. balandžio 29 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai
pateiktu atsakymu į ieškinį,

įvykus 2005 m. lapkričio 30 d. posėdžiui,

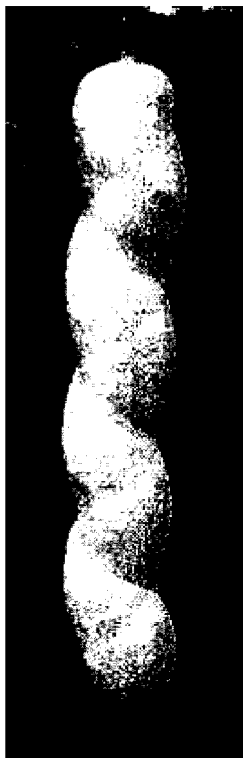
priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- ¹ 2003 m. vasario 13 d. ieškovas, remdamasis iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1), Vidaus rinkos derinimo tarybai (prekių ženklo ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pateikė Bendrijos prekių ženklo paraišką.

2 Prašomā ģregistruoti prekių ženkłą sudaro ši erdvinė forma:

3 Prekės, kurioms buvo prašoma ģregistruoti prekių ženkłą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženkłams registruoti 18, 29 ir 30 klasėms ir apibūdinamos taip:

— 18 klasė: „Dešrų žarnos“,

— 29 klasė: „Mėsa, žuvis, paukštiena ir žvėriena; dešros; konservuoti, džiovinti, virti ir kepti vaisiai ir daržovės; konservuota mėsa, žuvis, paukštiena ir žvėriena; pieno produktai, įskaitant sūrius, putėsius ir šaldytą grietinėlę“,

— 30 klasė: „Konditerijos gaminiai; šokolado gaminiai; padažai (prieskoniai); garstyčios; majonezas“.

4 2004 m. liepos 15 d. Sprendimu ekspertas paraišką iš dalies atmetė dėl to, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamąjį požymį Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme dešrų žarnų, mėsos, paukštienos ir žvėrienos, dešrų, pieno produktų, įskaitant sūrius, konditerijos ir šokolado gaminių atžvilgiu.

5 2004 m. rugsėjo 14 d. ieškovas, remdamasis Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsniais, pateikė VRDT apeliaciją dėl eksperto sprendimo.

6 2004 m. lapkričio 16 d. Sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT pirmoji apeliacinė taryba iš dalies pakeitė eksperto sprendimą nurodydama, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas turi skiriamąjį požymį pieno produktų, įskaitant sūrius, atžvilgiu. Dėl kitų prašomų prekių Apeliacinė taryba nurodė, kad aplinkybės, jog prašomos įregistruoti susuktos formos vaizdas šiek tiek labiau išsiskiria nei prekyboje įprastos formos, nepakanka jį laikyti pakankamai specifiniu, kad vartotojas nedvejodamas galėtų jį suvokti kaip nagrinėjamų prekių kilmės nuorodą.

Procesas ir šalių reikalavimai

7 Ieškovas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- pakeisti ir panaikinti tą ginčijamo sprendimo dalį, kuri susijusi su 18 klasės prekėmis „dešrų žarnos“ arba bent jau tą dalį, kuri susijusi su prekėmis „dešrų žarnos, skirtos profesionaliems pirkėjams“,
- priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

8 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Šalių argumentai

9 Ieškovas remiasi vieninteliu pagrindu, susijusiu su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

- 10 Dėl atitinkamos visuomenės ieškovas nurodo, kad ją sudaro profesionalai, ir kritikuoja Apeliacinės tarybos sprendimą, jog nors atitinkamą visuomenę iš esmės sudaro profesionalai, tai nesvarbu vertinant prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamąjį požymį. Šiuo atžvilgiu jis primena, kad remiantis Pirmosios instancijos teismo praktika profesionalų žinių ir pastabumo laipsnis turėtų būti aukštesnis nei visuomenės apskritai (2002 m. spalio 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *KWS Saat prieš VRDT (Oranžinis atspalvis)*, T-173/00, Rink. p. II-3843 ir 2003 m. lapkričio 26 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *HERON Robotunits prieš VRDT (ROBOTUNITS)*, T-222/02, Rink. p. II-4995).
- 11 Dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamojo požymio ieškovas mano, kad jo naudojama dešrų žarnų forma yra unikali ir todėl leidžia atskirti jo prekes nuo visų kitų rinkoje esančių prekių bei jas identifikuoti. Taigi ši forma gali atlikti pagrindinę prekių ženklo funkciją, t. y. nurodyti prekės ar paslaugos kilmę, kad vartotojas, kuris įsigyja prekę arba paslaugą, nusprendęs vėliau ją vėl įsigyti, galėtų pakartoti pasirinkimą, jeigu patirtis buvo teigiama, arba pasirinkti kitą prekę ar paslaugą, jeigu ji buvo neigiama.
- 12 Be to, jis tvirtina, kad šiuo atveju atitinkama visuomenė, kurią sudaro dešrų gamintojai, turi laikytis techninių gamybos reikalavimų, todėl tam skiria daug dėmesio bei yra suinteresuota originaliu prekių apvalkalu.
- 13 Subsidiariai ieškovas nurodo, kad prašomai įregistruoti formai būdingas skiriamasis požymis, net jeigu turi būti manoma, jog tikslinę visuomenę sudaro taip pat paprasti vartotojai. Jis tvirtina, kad iš Bendrijos teismų praktikos išplaukia, jog akivaizdu, kad

paprastas vartotojas gali tam tikrų prekių apvalkalo formą laikyti jų komercinės kilmės nuoroda, kai ji pakankamai išsiskirianti, kad pritrauktų dėmesį (2003 m. gruodžio 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Nestlé Waters France prieš VRDT (Butelio forma)*, T-305/02, Rink. p. II-5207, 34 punktas ir 2004 m. lapkričio 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Henkel prieš VRDT (Balto ir permatomo flakono forma)*, T-393/02, Rink. p. II-4115, 34 punktas). Šiuo atžvilgiu jis remiasi doktrinos atstovų nuomone, pagal kurią žymėjimas etiketėmis vartotojui nėra lemiamas ar sprendžiamas, nes jis labiau pastebi prekių formą.

14 Jis tvirtina, kad šiuo atveju prašoma įregistruoti forma yra pakankamai išsiskirianti, nes šiuo metu tokios formos nėra pasaulinėje rinkoje, ir 99 % egzistuojančių dešrų parduodamos tiesaus cilindro arba lanko formos. Taigi, kadangi nagrinėjama forma aiškiai neatitinka dešrų įvilkimo sektoriaus tradicijų, paprastas pakankamai informuotas ir protingai pastabus bei nuovokus vartotojas, neanalizuodamas ir nerodydamas išskirtinio dėmesio, turėtų atskirti prašomą įregistruoti formą nuo šiuo metu jau egzistuojančių (2004 m. spalio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Mag Instrument prieš VRDT*, C-136/02 P, Rink. p. I-9165, 31 ir 32 punktai).

15 Be to, ieškovas tvirtina, kad jau buvo nuspręsta, jog erdvinių prekių ženklų, kuriuos sudaro pačios prekės forma, skiriamąjį požymio vertinimas nesiskiria nuo kitų kategorijų prekių ženklų vertinimo, ir kad Bendrijos prekių ženklas nebūtinai yra kūrybos rezultatas ir remiasi ne originalumo ar vaizduotės elementu, bet gebėjimu atskirti prekes ar paslaugas rinkoje nuo konkurentų siūlomų tos pačios rūšies prekių ar paslaugų (2001 m. sausio 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Taurus-Film prieš VRDT (Cine Action)*, T-135/99, Rink. p. II-379, 31 punktas; 2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Rewe-Zentral prieš VRDT (LITE)*, T-79/00, Rink. p. II-705 ir minėto sprendimo *Butelio forma* 40 punktas).

- 16 Galiausiai jis nurodo, kad VRDT bei Beniliukso prekių ženklų tarnyba leido įregistruoti erdvinius prekių ženklus maisto sektoriuje.
- 17 VRDT nurodo, kad aplinkybė, jog atitinkamą visuomenę sudaro dešrų gamintojai, šiuo atveju yra visiškai nesvarbi vertinant nagrinėjamos formos, kaip prekių ženklo dešrų žarnoms, skiriamąjį požymį, nes minėti gamintojai savo prekėms įvilkti reikalingas žarnas visuomet perka atsižvelgdami į galutinį vartotoją. Ji mano, kad dėl to reikia atsižvelgti ir į galutinius dešrų vartotojus (2003 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Axions ir Belce prieš VRDT (Rudos spalvos cigaro forma ir paaukuoto luito forma)*, T-324/01 ir T-110/02, Rink. p. II-1897, 31 punktas).
- 18 Dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamojo požymio VRDT mano, kad prašoma įregistruoti forma yra tik vienas iš nagrinėjamai prekei įprastų formų variantų, kuris panašus į labiausiai tikėtiną formą, kurią tokia prekė įgyja, ir kad todėl ji neleistų paprastam pakankamai informuotam dešrų vartotojui, neanalizuojant ir nesutelkiant išskirtinio dėmesio, atskirti dešras, apvilktas ieškovo prašoma įregistruoti forma, nuo kitų įmonių dešrų (minėto sprendimo *Mag Instrument prieš VRDT* 32 punktas).
- 19 Galiausiai dėl ankstesnių savo ir Beniliukso tarnybos sprendimų ji primena, kad remiantis Bendrijos teismų praktika tai, ar žymuo registruotinas kaip Bendrijos prekių ženklas, turi būti vertinama tik remiantis Bendrijos teismų pateiktu Reglamento Nr. 40/94 išaiškinimu, o ne ankstesne Apeliacinių tarybų arba nacionalinių institucijų sprendimų praktika.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 20 Pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą neregistruojami „neturintys jokio skiriamąjo požymio prekių ženklai“. Pagal Pirmosios instancijos teismo praktiką prekių ženklo skiriamasis požymis turi būti vertinamas atsižvelgiant, pirma, į prekes ar paslaugas, kurioms prekių ženklas prašomas įregistruoti, antra, į suinteresuotos visuomenės požiūrį (minėto sprendimo *Butelio forma* 29 punktas ir 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Eurocermex prieš VRDT (Alaus butelio forma)*, T-399/02, Rink. p. II-1391, 19 punktas).
- 21 Pirma, dėl prekių, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, reikia nurodyti, kad nors Apeliacinė taryba atsisakė įregistruoti prašomą prekių ženklą kai kurioms nurodytoms prekėms, ieškovas prašo panaikinti tik tą ginčijamo sprendimo dalį, kuria atsisakoma įregistruoti prekių ženklą 18 klasei priklausančioms dešrų žarnoms arba bent jau dešrų žarnoms, kurios skirtos profesionaliems pirkėjams.
- 22 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad prašymas panaikinti, kuriame nurodomos tik kai kurios Apeliacinės tarybos atsisakytos įregistruoti prekės, yra prašymas tik iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą, ir kad jis neprieštarauja Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 135 straipsnio 4 dalyje įtvirtintam draudimui Pirmosios instancijos teisme pakeisti Apeliacinės tarybos nagrinėtos bylos dalyką. Iš tikrųjų šiuo prašymu ieškovas nesiekia, kad Pirmosios instancijos teismas priimtų sprendimą dėl kitokių, nei pateikti Apeliacinei tarybai, reikalavimų (žr. šiuo klausimu 2003 m. kovo 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Unilever prieš VRDT (Kiaušinio formos tabletė)*, T-194/01, Rink. p. II-383, 14–16 punktus ir 2005 m. lapkričio 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *GfK prieš VRDT – BUS (Online Bus)*, T-135/04, Rink. p. II-4865, 12 ir 13 punktus).

- 23 Dėl subsidiariai pateikto prašymo panaikinti tą ginčijamo sprendimo dalį, kuria atsisakoma įregistruoti prekių ženklą dešrų žarnoms, skirtoms profesionaliems pirkėjams, Pirmosios instancijos teismas mano, kad nereikia skirti žarnų, kurios neapibūdintos, ir „dešrų žarnų, skirtų profesionaliems pirkėjams“, nes tuščios dešrų žarnos nėra kasdienio vartojimo prekės, ir visi jas perkantys asmenys – profesionalūs dešrų gamintojai ar fiziniai asmenys – be jokios abejonės, turi tam tikrų žinių apie šį sektorių.
- 24 Antra, kalbėdama apie atitinkamą visuomenę Apeliacinė taryba nurodė, kad „atsižvelgiant į prekių pobūdį, tą dalį sudaro tiek galutiniai vartotojai apskritai, tiek dešrų sektoriaus profesionalai“ ta prasme, kad „dešrų žarnas profesionalai – amatininkai ar pramonininkai – naudoja dešrų ir dešrelių gamyboje, o kitos (paraiškoje įregistruotos) nurodytos prekės yra dažno vartojimo, perkamos kasdieniam vartojimui visoje Bendrijoje“. Ekspertas, kurio argumentus aiškiai patvirtino Apeliacinė taryba, pateisino atsižvelgimą į galutinių vartotojų suvokimą, vertinant prekių ženklo skiriamąjį požymį dešrų žarnų atžvilgiu, nurodydamas, kad „iš principo, net jeigu šias prekes įsigyja nusimanantys asmenys, o ne galutiniai vartotojai apskritai, tai daroma planuojant šias prekes, jau pakeistas, ateityje parduoti galutiniams vartotojams“.
- 25 Ieškovas priekaištuoja Apeliacinei tarybai dėl to, kad prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamąjį požymį vertino atsižvelgdama į galutinio vartotojo suvokimą, nors pripažino, kad dešrų žarnas perka profesionalai.

- 26 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad kalbant apie prekes, į kurias įvelkamos kitos prekės, buvo nuspręsta, kad iš principo net jeigu šias prekes įsigyja profesionalai, o ne galutiniai vartotojai apskritai, tai daroma planuojant įvilktas prekes ateityje parduoti galutiniams vartotojams, ir kad todėl taip pat turi būti atsižvelgiama į pastarųjų suvokimą (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *Rudos spalvos cigaro forma ir paaukuoto luito forma* 31 punktą).
- 27 Ieškovo argumentas, kad žarnas jis parduoda tik dešrų gamintojams, negali pakeisti šios analizės. Iš tikrųjų reikia pažymėti, kad galutinės prekės, kurios turi būti įvilkimo dalykas, perima apvalkalo formą ta prasme, jog erdvinis prekių ženklas, saugantis pastarojo formą, gali būti vienodai naudojamas ir kaip apvalkalo, ir kaip galutinių prekių ženklas. Taigi jeigu apvalkalo gamintojas, kuris yra prekių ženklo savininkas, parduoda savo prekes keliems galutinių prekių gamintojams, kaip tai nurodo ieškovas, minėtas prekių ženklas gali būti tik apvalkalo kilmės nuoroda ir tai tik galutinės prekės gamintojų atžvilgiu. Iš tikrųjų tokiu atveju galutinių prekių vartotojai, susidūrę su tokios pačios formos, bet skirtingos komercinės kilmės prekėmis, negalės susieti prekės formos ir jos komercinės kilmės. Tačiau jeigu, kaip yra byloje, kuriose buvo priimti minėti sprendimai, – *Rudos spalvos cigaro forma ir paaukuoto luito forma* ir *Balto ir permatomo flakono forma* – yra tik vienas galutinių prekių gamintojas, kuris naudoja aptariamą formą, pastaroji gali būti naudojama, jeigu tik turi pakankamą skiriamąjį požymį kaip galutinės prekės ženklas.
- 28 Taigi prekių ženklo, kaip apvalkalo arba kaip galutinių prekių ženklo, naudojimą lemia jo turėtojo komercinis pasirinkimas, kuris gali būti keičiamas įregistravus šį prekių ženklą, ir todėl neturi daryti jokios įtakos vertinant, ar pastarasis yra registruotinas (žr. šiuo klausimu 2002 m. liepos 2 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *SAT.1 prieš VRDT (SAT.2)*, T-323/00, Rink. p. II-2839, 45 punktą ir minėto sprendimo *Rudos spalvos cigaro forma ir paaukuoto luito forma* 36 ir 40 punktus).

- 29 Taigi, net jeigu ieškovas tvirtina parduodantis dešrų žarnas keletui dešrų gamintojų, šį pasirinkimą jis gali pakeisti po prekių ženklo įregistravimo parduodamas savo prekę tik vienam dešrų gamintojui arba pats gamindamas dešras. Taigi iš to išplaukia, kad įregistruota forma žarnoms bus naudojama kaip jo įvilktų dešrų prekių ženklas, nenagrinėjant prekių ženklo skiriamąjo požymio minėtų prekių vartotojų atžvilgiu.
- 30 Todėl Apeliacinė taryba nepadarė teisės klaidos nusprendusi, kad vertinat dešrų žarnoms prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamąjį požymį atitinkamą visuomenę sudaro ir dešrų sektoriaus profesionalai, ir galutiniai vartotojai apskritai.
- 31 Taigi reikia patikrinti, ar Apeliacinė taryba galėjo teisingai nuspręsti, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamąjo požymio, pirma, dešrų žarnų bei, kaip išplaukia iš 27–29 punktų, pačių dešrų atžvilgiu ir, antra, apibūdintos atitinkamos visuomenės suvokimo atžvilgiu.
- 32 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia priminti, kad nors erdvinių prekių ženklų, kuriuos sudaro pačios prekės forma, skiriamąjo požymio vertinimo kriterijai nesiskiria nuo tų, kurie taikomi kitų kategorijų prekių ženklams, atitinkama visuomenė nebūtinai taip pat suvoks pačios prekės formą turintį erdvinį prekių ženklą ir žodinį ar vaizdinį prekių ženklą, sudarytą iš nepriklausomo nuo juo žymimų prekių požymių žymens. Iš tikrųjų paprasti vartotojai nėra įpratę preziumuoti prekių kilmės remdamiesi jomis ar jų apvalkalu ir nesant jokių grafinių ar teksto elementų, todėl nustatyti tokio erdvinio prekių ženklo skiriamąjį požymį gali būti sunkiau negu žodinio ar vaizdinio

prekių ženklo atveju (2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimų *Henkel prieš VRDT*, C-456/01 P ir C-457/01 P, Rink. p. I-5089, 38 punktas ir minėto sprendimo *Mag Instrument prieš VRDT* 30 punktas).

- 33 Ypač dėl erdvinių prekių ženklų, sudarytų iš prekių, kurios pakuojamos dėl su prekės pobūdžiu susijusių priežasčių, apvalkalo Teisingumo Teismas nusprendė, kad jis turi suteikti galimybę paprastam, pakankamai informuotam ir protingai pastabiam bei nuovokiam vartotojui, neatliekant analizės ar palyginimo ir nesutelkiant ypatingo dėmesio, atskirti šias prekes nuo kitų įmonių prekių (pagal analogiją žr. 2004 m. vasario 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Henkel*, C-218/01, Rink. p. I-1725, 53 punktą). Todėl tokių prekių apvalkalo forma gali būti laikoma turinčia skiriamąjį požymį tik tuo atveju, jeigu ji iš karto gali būti suvokiama kaip nagrinėjamų prekių kilmės nuoroda. Taigi tam reikia, kad nagrinėjamas prekių ženklas aiškiai neatitiktų atitinkamo sektoriaus standartų ar tradicijų (minėto sprendimo *Henkel prieš VRDT* 39 punktas ir minėto sprendimo *Mag Instrument prieš VRDT* 31 punktas).
- 34 Ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba prašomą įregistruoti prekių ženklą pirmiausiai apibūdino kaip „pailgą sruogą ar paprasčiausiai spirale susisukusią virvę, kurią sudaro keturi iš viršaus žemyn mažėjantys segmentai, primenančią formą“. Vėliau ji nusprendė, kad šis prekių ženklas neturi skiriamąjo požymio, nes „jeigu tiesa, kad eksperto pateikti (dešrų) pavyzdžiai nepanašūs į formas, kurios visiškai tapčios nagrinėjamai formai <...>, jos nuo jų smarkiai nesiskiria“. Be to, ji manė, kad „nenuginčijama, jog galutiniam vartotojui, nesutelkiančiam išskirtinio dėmesio, pailgos ir virvele perrištos dešros, kokios dažniausiai būna „kaimiškos“ dešros, (gali) atrodyti kaip sruoga, ir kad dažnai galima rasti įdarytus arba neįdarytus jautienos kepsnius, taip pat susuktus ir virvele perrištus kalakutienos arba vištienos eskalopus, daugiau ar mažiau primenančius spiralės formą (jautienos suktinukas)“. Todėl Apeliacinė taryba nusprendė, jog „vien aplinkybės, kad šiuo atveju susukimas yra šiek tiek labiau išsiskiriantis, nepakanka suteikti nagrinėjamai formai gana specifinį aspektą, galintį leisti vartotojui nedvejojant ją suvokti kaip nagrinėjamų prekių kilmės nuorodą“.

- 35 Pirmiausia ieškovas ginčija Apeliacinės tarybos pateiktą prašomo įregistruoti prekių ženklą apibūdinimą dėl to, kad, jo nuomone, nagrinėjama forma jokių būdu negali būti palyginama su sruoga arba paprasčiausiai spirale susukta virve.
- 36 Tačiau Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad minėtas apibūdinimas yra labai panašus į paraiškoje įregistruoti paties ieškovo pateiktą apibūdinimą, kur nurodoma, jog prekių ženklą „sudaro prekės forma“, ir „šią charakterizuoja susuktas sruogos formos reljefas“. Bet kuriuo atveju, kaip tai primena VRDT, šis apibūdinimas yra nesvarbus analizuojant nagrinėjamos formos skiriamąjį požymį, nes gali būti analizuojama tik 2 punkte pateikta forma.
- 37 Antra, ieškovas ginčija, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamąjo požymio ir nurodo, jog forma, kurią jis prašo įregistruoti, jo nuomone, sudaryta iš geometrinio rombo motyvo, yra unikali; ir kadangi pasaulinėje rinkoje nėra jokios panašios formos, ji aiškiai skiriasi nuo šiame sektoriuje esančių ir įprastų žarnų bei dešrų formų.
- 38 Šiuo atžvilgiu primintina, kad norint įvertinti, ar nagrinėjamą žarnų formą visuomenė gali suvokti kaip prekės kilmės nuorodą, reikia išanalizuoti minėtos žarnos vaizdo kuriamą bendrą įspūdį (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Balto ir permatomo flakono forma* 37 punktą). Be to, kaip tai priminė Apeliacinė taryba, naujumas ar originalumas nėra tinkami kriterijai vertinant prekių ženklą skiriamąjį požymį ta prasme, jog tam, kad erdvinį prekių ženklą būtų galima įregistruoti, nepakanka, kad jis būtų originalus; reikia, kad jis iš esmės skirtųsi nuo pagrindinių

nagrinėjamos prekės formų, bendrai naudojamų prekyboje, ir kad ji nebūtų tik vienas šių formų variantas (minėto sprendimo *Rudos spalvos cigaro forma ir paauksuoto luito forma* 44 punktas).

- 39 Kalbant apie šioje byloje nurodytą formą reikia konstatuoti, kad bendrame prekių ženkle įspūdyje dominuoja tai, kad ji yra pailga ir kad iš pirmo žvilgsnio susukimas mažiau pastebimas. Taigi pailga forma yra labiausiai įprasta žarnos ir dešros, kaip tai įrodo VRDT pateikti pavyzdžiai. Paviršius irgi iš esmės nesiskiria nuo pagrindinių formų, naudojamų dešrų sektoriuje. Taigi, kaip tai nurodė Apeliacinė taryba, egzistuoja į sruogą panašių pailgos formos ir virvele perrištų dešrų, kaip antai „kaimiškos“ dešros, bei kitų susuktų ir virvele perrištų prekių, kurių forma daugiau ar mažiau primena spiralę ir kurių paviršius panašus į prašomo įregistruoti prekių ženkle paviršių. Šios prekės, kaip ir ieškovo reikalaujamos formos, paviršių charakterizuoja įpjovos, sudarančios skirtingus pasikartojančius geometrinius motyvus.
- 40 Taigi ieškovo prašoma įregistruoti forma nuo kitų, bendrai naudojamų nagrinėjame sektoriuje, skiriasi tik tuo, kad jos geometriniai motyvai yra iškilnesni. Taigi, kaip teisingai patvirtino Apeliacinė taryba, prašomo įregistruoti prekių ženkle susukimas yra tik šiek tiek labiau išsiskiriantis nei kitų dešrų, ir kadangi kiti požymiai nėra visiškai neįprasti, jo nepakanka suteikti nagrinėjamos talpos formai pakankamai specifinį pobūdį, leidžiantį vartotojui nedvejojant ją suvokti kaip nagrinėjamų prekių kilmės nuorodą (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *Henkel* 49 punktą). Be to, prašoma įregistruoti forma atrodo kaip dešrų pagrindinių formų variantas ta prasme, kad net jeigu nėra tapačių formų, ji neleistų atitinkamai visuomenei neanalizuojant, nelyginant ir nesutelkiant išskirtinio dėmesio atskirti ieškovo pardavinėjamas žarnas arba jo įvilktas dešras nuo tų, kurias parduoda kitos įmonės.

- 41 Dėl ieškovo argumento, kad iš Bendrijos teismų praktikos išplaukia, jog paprastas vartotojas yra pastabus tam, jog nagrinėjamų prekių apvalkalo forma naudojama kaip komercinės kilmės nuoroda, pakanka konstatuoti, kad ieškovo nurodytoje teismų praktikoje Pirmosios instancijos teismas ne pabrėžė, kad galutiniai vartotojai yra pastabūs visų kasdienio vartojimo prekių apvalkalo formai, bet apribojo savo vertinimą nagrinėjamų prekių atžvilgiu. Taigi šioje byloje niekas neleidžia manyti, kad žarnų arba dešrų gamintojai siekia atskirti savo prekes dėl žarnų formos ir kad todėl dešrų gamintojai ir vartotojai gali identifikuoti žarnų ir dešrų formą kaip kilmės nuorodą. Todėl šis argumentas turi būti atmestas.
- 42 Dėl argumento, susijusio su aplinkybe, kad VRDT įregistravo erdvinis prekių ženklus maisto sektoriuje, reikia priminti, kad sprendimai dėl žymens įregistravimo kaip Bendrijos prekių ženklo, kuriuos Apeliacinės tarybos priima remdamosi Reglamentu Nr. 40/94, priskiriami ribotai kompetencijai, o ne diskrecijai. Todėl tai, ar žymuo registruotinas kaip Bendrijos prekių ženklas, turėtų būti vertinama tik remiantis Bendrijos teismų pateiktu reglamento išaiškinimu, o ne ankstesne Apeliacinių tarybų sprendimų praktika (2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Streamserve prieš VRDT (STREAMSERVE)*, T-106/00, Rink. p. II-723, 66 punktas ir minėto sprendimo *Rudos spalvos cigaro forma ir paauskuoto luito forma* 51 punktas).
- 43 Nors pripažįstama, kad ankstesniame sprendime pateikiami faktiniai ir teisiniai motyvai gali būti argumentai, pagrindžiantys teisinį pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 40/94 nuostatos pažeidimu, ieškovas nenurodė, kad jo minimuose sprendimuose egzistuoja motyvai, galintys paneigti Apeliacinės tarybos vertinimą; jis tik nurodė, kad šie prekių ženklai susiję su maisto sektoriumi (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Rudos spalvos cigaro forma ir paauskuoto luito forma* 52 punktą).

- 44 Galiausiai dėl argumento, susijusio su aplinkybe, kad kai kurios nacionalinės valdžios institucijos leido įregistruoti erdvinius prekių ženklus maisto sektoriuje, reikia priminti, jog Bendrijos prekių ženklų sistema yra autonominė sistema, sudaryta iš taisyklių visumos, ir ja siekiama jai būdingų tikslų, o jos taikymas nepriklauso nuo jokios nacionalinės sistemos (2000 m. gruodžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Messe München prieš VRDT (electronica)*, T-32/00, Rink. p. II-3829, 47 punktas ir 2005 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Sadas prieš VRDT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE)*, T-346/04, Rink. p. II-4891, 70 punktas). Todėl tai, ar žymuo registruotinas kaip prekių ženklas, turi būti vertinama tik remiantis atitinkamais Bendrijos teisės aktais. Bet kuriuo atveju reikia nurodyti, kad ieškovo nurodytos nacionalinės registracijos yra nesusijusios su nagrinėjamu erdviniu prekių ženklu ir, kaip buvo konstatuota VRDT sprendimų atžvilgiu, ieškovas nepateikė jokio su šiais sprendimais susijusios argumento, kuris patvirtintų jo ieškinio pagrįstumą.
- 45 Iš to, kas pasakyta, išplaukia, kad Apeliacinė taryba nepažeidė Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto. Taigi ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 46 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovas pralaimėjo bylą, jis turi padengti VRDT bylinėjimosi išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.**

Jaeger

Tiili

Czúcz

Paskelbta 2006 m. gegužės 31 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

M. Jaeger